

- тѣ первосвященници и начальници на осужденіе
21 смѣрно, и распѣхъ го: А ный ся надѣхмы че
той е който ще избави Израиля. Но при все то-
ва, тойзи е днесъ третій день, отъ както станъ
22 това. Но и нѣкои жены отъ насъ смаяхъ ны,
23 които отишли отзарана на гробъ-тъ, И като не
намѣрили тѣло-то му, дойдохъ и казувахъ, че
видѣли и явленіе на ангелы, които казували че
24 той е живъ. И нѣкои отъ наши-тъ отидохъ на
гробъ-тъ, и намѣрихъ тѣй, както и жены-тъ
25 рекохъ; а него не видѣхъ. И той имъ рече: О
безумни и късни на сѣрдце да вѣрувате все що
26 е речено отъ пророцы-тъ: Не трѣбваше ли това
да пострада Христосъ и да влѣзе въ славъ-тъ
27 си? И като начнъ отъ Моисея и отъ всичкы-тъ
пророцы, тълкуваше имъ *писано-то* за него во
28 всичкы-тъ писанія. И приближихъ до село-то дѣ-
то отхождахъ; и той ся приструваше че отива
29 по далечъ. И понудихъ го и казувахъ: Остани
съ насъ, защото е привечерь, и день-тъ прѣвали.
30 И той влѣзе да остане съ тѣхъ. И като сѣднъ
съ тѣхъ на трѣпезъ-тъ, зѣ хлѣбъ-тъ, и благо-
31 слови, и прѣломи и даваше имъ. И тѣмъ ся от-
ворихъ очи-тъ, и познахъ го; а той станъ неви-
32 димъ на тѣхъ. И рекохъ помежду си: Не горѣ-
ше ли въ насъ сѣрдце-то ни, когато въ пѣть-тъ
33 ни приказуваше, и тълкуваше ни писанія-та? И
станъхъ въ истый-тъ тойзи часъ, та ся върнѣ-
хъ въ Іерусалимъ, и намѣрихъ събраны одина-
34 десетъ-тъ, и тѣзи които бѣхъ съ тѣхъ, Които и
казувахъ: Че наистинъ въскрѣснѣлъ Господь,
35 и явилъ ся Симону. Тѣ пакъ приказувахъ *това*
което *станъ* въ пѣть-тъ, и какъ го познахъ ко-
гато расчупуваше хлѣбъ-тъ.
36 И когато говорѣхъ това, самъ си Іисусъ прѣд-
станъ по срѣдъ тѣхъ, и казува имъ: Миръ вамъ.
37 А тѣ ся стреснѣхъ и уплашихъ ся, понеже